

A Zaudētā zeme

- ❖ Dievs iecēla Ādamu un levu par šīs pasaules pārvaldniekiem (1.Moz.1:27-28) un ielika viņus Ēdenes dārzā (1.Moz.2:8). Kad Dievam nepaklausīja, viņi tika izraidīti no Ēdenes (1.Moz.3:23), un bija zaudējuši pārvaldību pār zemi.
- ❖ Dievam bija plāns, kā cilvēce var atgūt zaudēto zemi. Sākumā Viņš deva Ābrahamam, Īzākam, Jēkabam tikai nelielu zemes gabaliņu - Kanaānu (1.Moz.13:14-15).
- ❖ Pakāpeniski, kad Dieva atziņa sasniegs tautas un nācijas (Jes.11:9), šīs īpašumtiesības tiks paplašinātas uz visu zemi.
- ❖ Israēla nepaklausība izraisīja izmaiņas sākotnējos plānos. Dievs spēj no šiem akmeņiem radīt Ābrahāmam bērnus, un mēs saņemtu caur ticību un pacietību Viņa apsolījumus (Lk. 3:8; Ebr. 6:11-12).

B Zeme, ko Dievs dod

- ❖ Tāpat kā Ādams un leva neko nedarija, lai nopelnītu Ēdenes dārzu, arī Ābrahāms un viņa pēcnācēji neko nedarija, lai nopelnītu apsolīto zemi. Tā bija Dieva Dāvana!
- ❖ Mēs šo dāvanu varam salīdzināt ar irētu māju. Lai gan Israēls varēja dzīvot Kanaānā, zeme joprojām bija Dieva īpašums (Ps 24:1).
- ❖ Mājas īpašnieks ir tas, kurš rūpējas par jumta, cauruļu u.c. uzturēšanu. Tāpat Dievs ir tas, kurš nodrošināja lietussgāzes, aizsargāja ražu utt., lai Izraēls varētu droši dzīvot zemē, ko Dievs viņiem bija devis.
- ❖ Arī Ēdenē bija jāmaksā "nomas maksa" - paklausība (3.Moz.20:22). Patiesībā tas bija attiecību jautājums: mīlēt Dievu un baudīt Viņa svētības. Kā vakar, tāpat arī šodien, tas ir ticības jautājums (Ebr.11:9-13).

C Zemes iekarošana

- ❖ Jozua būdams jau labi gados, Dievs pavēlēja viņam sadalīt zemi starp Israēla ciltīm, ieskaitot neiekarotās teritorijas (Joz.13:1-7).
- ❖ Zeme piederēja viņiem, bet viņiem bija vēl jāpieliek pūles, lai to iegūtu. Dievs nerīkojas neatkarīgi no cilvēka, Viņš vēlas, lai mēs darām savu daļu.
- ❖ Lai gan viņi cīnījās par uzvaru, viņu panākumi nebija viņu nopelni, bet gan Dieva nopelni (5.Moz.gr.9:5). Tāpat kā Israēls, arī mēs neko nevaram darīt, lai iegūtu glābšanu un mantotu apsolīto (Ef. 2:8-9; Gal. 3:29). Bet, ja viņi cīnījās... ko mums vajadzētu darīt šodien?
- ❖ Pēc pestīšanas Dievs no saviem mantiniekiem prasa divas lietas: paklausību (Fil.2:12) un pateicību (Ebr.12:28).

B' Dāvanas saglabāšana

- ❖ Pēc mantojuma saņemšanas bija īpaši noteikumi, kas regulēja zemes izmantošanu: sabata un jubilejas gads.
- ❖ *Sabata gads*, bija sabata pagarinājums, kas ļāva zemei atpūsties (3. Moz. 25:2-5). Šī likuma neievērošana bija viens no trimdas iemesliem (2.Laiku 36:20-21).
- ❖ *Jubilejas gads* nozīmēja zemes atdošanu tās sākotnējiem īpašniekiem, novēršot sociālo nevienlīdzību (3. Moz. 25:10, 23, 40-41).
- ❖ Būtībā tas ir galvenais evaņģēlija mērķis: izdzēst atšķirību starp bagātajiem un nabagajiem, darba devējiem un darba ņēmējiem, privilēģētajiem un nelabvēlīgā situācijā esošajiem, padarot mūs visus vienlīdzīgus, atzīstot mūsu pilnīgu vajadzību pēc Dieva žēlastības.

A' Atgūtā zeme

- ❖ Nepaklausības dēļ Israēls tika izraidīts no savas zemes un nonāca Bābelē. Dievs viņus tomēr neatstāja.
- ❖ Viņš apsolīja viņus atvest atpakaļ, un dot viņiem zemi uz visiem laikiem un Dāvidu iecels par viņu ķēniņu un valdnieku (Ec.37:25). Taču Israēlim šī zeme nepiederēja mūžīgi. Dāvids jau sen bija kā miris. Ko tad nozīmē šis pravietojums?
- ❖ Šeit tiek norādīts uz Jēzu, kurš ir patiesais Ķēniņš, kas valda mūžīgi. Viņš ar Savām asinīm nodrošina mums mūžīgo mantojumu.
- ❖ Viņš ir visu apsolījumu piepildījums (Rom.15:8; 2.Kor.1:20). Viņā mēs saņemam svētības tagad un saņemsim apsolīto mantojumu arī nākotnē (1.Pēt.1:3-4). Drīz mēs tiksim ievesti apsolītajā zemē.